

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่องคำซ้ำ พอดีสรุปผลได้ดังนี้

๑. คำในหมวดคำ ๑๑ หมวด ที่นำมาศึกษา แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทซ้ำได้ ได้แก่คำในหมวดคำ ๑๑ หมวด และประเภทไม่ซ้ำเลย ได้แก่ คำในหมวดคำ ๑๐ หมวด ส่วนคำในหมวดคำลักษณะนามที่คำในหมวดคำนี้ทุกคำปรากฏเป็นคำซ้ำได้หมด

๒. จากการศึกษาพบว่า คำซ้ำได้ยังอาจจะแบ่งออกได้อีกเป็น ๓ ชนิด ต่างกันตามลักษณะที่ปรากฏในรูปคำซ้ำและคำเดิมในประโยค คือ

คำชนิดที่ ๑ ได้แก่ คำที่ปรากฏได้ทั้งรูปคำซ้ำและคำเดิมในทุกประโยค

คำชนิดที่ ๒ ได้แก่ คำที่ปรากฏได้ทั้งในรูปคำซ้ำและคำเดิมในบางประโยค และในบางประโยคจะปรากฏได้ในรูปคำเดิมอย่างเดียว (และจะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำ)

คำชนิดที่ ๓ ได้แก่ คำที่ปรากฏได้ทั้งในรูปคำซ้ำและคำเดิมในบางประโยค และในบางประโยคจะปรากฏได้ในรูปคำเดิม หรือคำซ้ำอย่างเดียวอย่างใดอย่างหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว จะเห็นได้ว่าคำซ้ำได้ในแต่ละชนิดอาจจะเป็นหมวดคำเดียวกันได้ แต่ไม่ใช่เป็นคำเดียวกัน ดังตัวอย่างที่แสดงไว้ในตารางที่ ๑ และตารางที่ ๒ (หน้า ๓๖ - ๓๗)

๓. คำซ้ำจะเกิดจากคำในประเภทซ้ำได้ประเภทเดียว และความหมายของคำซ้ำที่เกิดจากคำซ้ำได้แต่ละชนิดจะแตกต่างหรือเหมือนกับ ความหมายของคำเดิมก็ได้ ความหมายของคำซ้ำจะมีหลายอย่าง เช่น มีความหมายเป็นพหูพจน์ มีความหมายเพิ่มน้ำหนักของความหมายของคำเดิม มีความหมายช่วยลดน้ำหนักของความหมายของคำเดิม มีความหมายบอกเวลา และบอกจำนวนไม่กำหนดแน่นอน เป็นต้น

๔. ในการนำคำในหมวดคำ ๑๑ หมวด มาใช้เป็นคำซ้ำ ถ้าคำนั้นเป็นคำซ้ำได้ชนิดที่ ๑ จะไม่เป็นปัญหาในการนำมาใช้ เพราะจะนำมาใช้เป็นคำซ้ำได้ในทุกประโยค ส่วนจะนำไปใช้เป็นคำซ้ำหรือคำเดิมขึ้นอยู่กับความหมายที่ผู้พูดต้องการจะนำไปใช้ ส่วนคำซ้ำที่เกิด

จากคำซ้ำไคชนิดที่ ๒ และ ๓ จะมีปัญหาในการนำมาใช้ เพราะได้นำไปใช้เป็นคำซ้ำไคในบางประโยคเท่านั้น

๕. จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้เราทราบว่า การซ้ำคำในภาษาไทยที่เกี่ยวกับหน้าที่ไวยากรณ์ ไคแก่ เรื่องคำซ้ำที่มีความหมายเป็นพหูพจน์ (ข้อ ๓ก, ๔ ๕ ๗ หน้า ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๔๔) นอกจากนั้นเป็นเรื่องความหมายของคำ ไม่ใช่เป็นเรื่องไวยากรณ์

ข้อเสนอแนะ

๑. เนื่องจากคำซ้ำเป็นลักษณะเด่นและสำคัญของภาษาไทย ควรจะได้มีการศึกษาเรื่องคำซ้ำเพิ่มเติม เป็นคนว่า ศึกษาคำซ้ำที่มีการเปลี่ยนแปลง รูป เสียง วรรณยุกต์ เช่น คำว่า คีล หรือคำซ้ำที่เกิดจากการซ้ำเสียงเฉพาะคำหน้า แล้วนำคำที่มีความหมายไปด้วยกัน มาตาม เกิดเป็นกลุ่มคำที่เป็นส่วนวนชุกที่ใช้กันมากในภาษาไทย เช่น

คิกอกคิกใจ

มีหนามีตา

ไกลหูไกลตา

นอกจากนี้ ควรได้มีการศึกษาเรื่องการซ้ำวลี เช่น ทุกวัน ๆ และการซ้ำประโยค เช่น นิ่งเสีย ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปเปรียบเทียบกับภาษาอื่น เพื่อช่วยในการเรียน การสอนภาษาไทย และภาษาต่างประเทศโดยลัดยั้ง

๒. ผู้สนใจที่จะศึกษาเรื่องคำซ้ำในภาษาไทย ควรได้ทำการศึกษาและค้นคว้าลักษณะประโยคที่คำซ้ำไคสามารถปรากฏเป็นคำซ้ำ และปรากฏเป็นคำเติม เพิ่มเติมจากการศึกษานี้

๓. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนไทย ควรได้เข้าใจว่าคำซ้ำเป็นลักษณะที่สำคัญในภาษาไทย แต่ไม่เป็นลักษณะเด่นในภาษาอังกฤษ ในภาษาอังกฤษมีการใช้คำซ้ำน้อยกว่าในภาษาไทยมาก เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ระมัดระวังเรื่องลักษณะที่แตกต่างกันนี้ และจะได้ไม่นำลักษณะการซ้ำคำในภาษาไทยไปใช้ในภาษาอังกฤษอย่างผิด ๆ.